

További programjaink

Szeptemberi találkozónk 4-én (csütörtök) 8 órakor kezdődik szentmisével. A misét a Belvárosi Templomban Kele Pál apát Úr tartja. Utána a Kocsis Teremben tartunk megbeszélést, a téma a Családi Játzódelután programja lesz. Mindenkit elvárunk! A találkozón adományozás lesz.

Szeptember 28-án lesz a szokásos Családi Játzódelutánunk a Sétányon. Ennek megbeszélése a szeptemberi találkozón lesz. Minden segítő kézre szükség van! Aki nem tud eljönni a megbeszélésre, az is jelentkezzen a vezetőség bármelyik tagjánál. Szaktudás, ügyesség nem szükséges, mindenkinek tudunk feladatot adni.

Ópusztaszer, NOE őszi találkozó, az előzetesen jelentkezettek részére:

Inkálás (különvonalattal):

2008.09.06. 05:28 Pécs vasútállomás
06:19 Dombóvár alsó
07:28 Bátaszék
Érkezés 10:35 Kistelek
Innen továbbindulás autóbusszal
Ópusztaszerre.

Visszaindulás:

2008.09.06.17:25 Kistelek
Érkezés 22:32.Pécs

A programról részletek a honlapunkon: www.noe.hu (Kovács János)

Kérjük, akinek változás történt az e-mail címében, vagy valamilyen okból nem kapja meg a híreket, **jelentkezzen** Várdainé Kiss Krisztinánál! (Tel.:70/332-3514 E-mail: vardaikr@t-online.hu)

Az egyesületünk irodai ügyeleti rendje:

Szeptember 10-et követően a honlapunkon közzétesszük az új időbeosztást.

Az egyesületünk irodájának címe:

Pécs, Nagy Lajos király u.9. fsz.6.

Tel: 520-568.

npecs@pphf.hu www.noepecs.hu



Sica
Elefa

A Pécsi Székességi Gyűlés Egyesületének hírelevele

2008.szeptember 01.

7622 Pécs, Nagy Lajos király út 9

Kedves Tagtársak!

Amint a beszámolóból látható, a nyári tábor nagyon jól sikerült, annak ellenére, hogy szinte egy hétig zuhogott az eső! Hálás köszönetünket fejezzük ki a hatalmas szervezőmunkáért elsősorban Arató Csongornak, valamint Várdai Krisztinek és Kovács Jánosnak! Reméljük, jövőre is lesz hasonlóan jól sikerült táborozás.

(Varga Éva)

Szárszói emlékeim

A vízözönkor Noé negyven napig-, a szárszói táborban mi négy napig vártuk, hogy elálljon az eső. Igaz, hogy jó lett volna mindennap fürdeni a Balatonban, de a szervezők rengeteg programról gondoskodtak, így jól éreztük magunkat.

A csocsózás, ping-pong, billiárd abban segített, hogy barátokra találjak. Új kártyatrükköket, játékokat tanultam, amivel elkápráztathatom szeptemberben az osztálytársaimat.

Kisebb-nagyobb biciklitúrán is részt vehettem. Nagyon tetszett az, amikor a Völgyhídig kerekeltünk és alulról szemléljük a hatalmas méreteit.

Vérad
rebas
Várdai Krisztina 2

-8-
Ftás, S 2

-1-

4 2008

Beszámoló a június 7-én lezajlott Régiós találkozónkról

Először is szeretném megköszönni a Tamási egyesület aktivistáinak azt a sok munkát, mellyel a találkozónkat olyan színvonalassá és érdekessé varázsozták. A hely kiválasztása nem is sikerülhetett volna jobban, hiszen a Tamási Parkerdő szépsége mindenkit lenyűgözött.

A megnyitón Gyúrkó Kata szólt néhány szót a NOE nevében, és a Polgármester Úr, aki szintén nagycsaládos, köszöntötte a jelenlevőket.

A kulturális műsorok minden korosztálynak megfelelő hangulatos programot biztosítottak. Először két hastáncos csoport bemutatója követte egymást, majd ügyes ugróköteles lányok szórakoztattak minket, őket népdal-énekesek követték, és végül egy teljesen más stílusú zene következett. Rock zenész fiatalok szereztek az ifjúságnak kellemes perceket.

A park másik részében eközben a gyerekek agyagozhattak, papírból készíthettek különböző érdekes figurákat, rongybabákat varázsolhattak különböző anyagok felhasználásával, és kipróbálhattak mindenféle gondolkodást, logikát segítő játékokat. Sokaknak a sárkányeregetés jelentett jó szórakozást.

Egy kicsit arrébb pedig először a tüzoltók tartottak bemutatót. Megismerhették a gyerekek a tüzoltóautó berendezéseit, felöltözhettek tüzoltónak, és kipróbálhatták a különböző tömlők működését. A „locsolást” mindenkinek ki kellett próbálnia. A gyerekek kicsit elszomorodtak, amikor a tüzoltóautó távozott, de máris jött az újabb érdekesség. Két motoros rendőr, teljes fegyverzetben. A gyerekek felpróbálhatták a golyóálló mellényt, megfoghatták a fegyvereket, a bilincset magukra, vagy egymásra tehették, és a gumibotot is megszemlélhették közelebbről. De ez még nem volt minden. A rendőrök minden gyereket vittek egy kört a motoron. Nagyon élvezték kicsik, nagyok egyaránt.

Mire mindezekben az élményekben elfáradtunk egy kicsit, és természetesen megéhezünk, megérkezett a kocsis, hozta az ebédünket. Nagyon

finom gulyást és pogácsát kaptunk. Jóformán alig végeztünk az ebéddel, az egyik busz máris indult a múzeumba és a katolikus templomot megnézni.

Többen választották, hogy a Vadasparkba mennek, ahol olyan helyekre is beengedtek minket, amely turisták elől el van zárva. Volt aki az erdei tanösvényen ment végig, hogy minél többet megtudjon az itteni élővilágról. Akiknek egyik programhoz sem volt kedve, azoknak sportversenyek segítettek eltölteni az időt, és persze jutalmakat is szereztek.

A kapott ismertetőből, a tanösvényen található információkból egy totó kitöltésére volt lehetőség, melyet hibátlanul kitöltők a záraskor ajándékot kaptak. (Sajnos csak nekik jutott, mert olyan nagy volt az érdeklődés.)

A résztvevők nem távoztak üres kézzel, mert az Élelmiszerbanktól kapott adományokat elvittük a találkozóra, és szétosztottuk közöttük.

Reméljük, hogy jövőre még többen, de ugyan ilyen jól fogjuk érezni magunkat. Előreláthatólag a lippói csoport vendégeként.

(Várdainé Kiss Krisztina)

T-Com Gyereksziget

2008. Július 4. péntek Már csak egyet kell aludni? Kirándulunk? Játsszunk? Lesz légvár?, ... és még sorolhatnám. Ezekkel a kérdésekkel, elképesztően bezsongva rohagáltak a gyerekek a nappaliban. Igen gyerekek, egyet kell aludni, Pestre megyünk, játszani fogunk, és biztos lesz légvár. De ha nem fekszetek le aludni most rögtön, akkor nem fogtok tudni felkelni, és ithon maradunk!

Gondolom nem csak nálunk zajlik így a Nagy Esemény előtti este. De mi is volt a Nagy Esemény?

2008. Július 5. szombat Reggel 7:40. Domus parkoló. Odaút lebe-szélve, na de mi lesz a visszaúttal? Hát, a sofőr elvállalja, bár Őt nem értesítették. A gyerekek természetesen nem érzékelik a krízist, helyet foglalnak a buszon, beütik a fejüket a nem működő tévébe, és megy a

zajongás, az ismerkedés, a régi ismeretségek felélesztése. No, de már 8 óra van, induljunk hát. Pestre. Mert ugye ez az úti cél. A Gyereksziget, ahol minden játék, móka és kacagás.

11:30. És itt vagyunk! Véeéééééégre! Kiáltják a gyerekek. És a szülők is, csak egész más hangsúllyal. És egy Igazi Tündér kísér minket a helyszínre! Varázspálcával, szárnyakkal, és tündér-rózsaszín ruhában. Uzsicomag felvétele, majd mehet mindenki, amerre lát!

És látnivaló az van. Nem kevés. Sok. Persze a gyerekek hajbakapnak, hogy melyik légvárba menjünk először, melyik játékot próbáljuk ki először. De végül megegyezünk. Legyen a Békakirály légvára. Cipő le, és ugrál! Élvezték, pecsétet kaptak érte a pecsét-gyűjtő füzetbe. És sorra jön a többi. A Mézeskalács-házikó, a Hamupipóke meséje, a kosárlabda dobálás, a Varázseruza, a Kitalálós játék, a Hófehérke limádobása, a csontkeresés (természetesen az összes gyerek könyékig a homokban), és a családban a legsikeresebb: a labdaszedés. Légvárban, gumikötéllal kikötve szedd össze a légvár falára tépőzárral odatapasztott labdákat. A legkisebb ugyanolyan boldogan mászott ki belőle, mint a legnagyobb. És persze a jutalom sem maradhat el: a Vasorrú Bába osztja a zsírkretát, a lépésszámlálót és a karkötőt. A zsírkretája a legsikeresebb: hazafele lesz mivel rajzolni.

De akkor menjünk tovább! Végigjártuk a kézműves-sátrakat is. Festettek hamar-elfogyó mézeskalácsot, készítették karkötőt, láttunk fazekaskoronogot, tűzzománc műhelyt. És ekkor a legkisebb: azt mondtátok, van állatsimogató!!! És tényleg. Megtaláltuk, simogattunk. Kecskét, birkát, lovat, nyulat. Aztán: megláttunk egy kírás: Bohóc-tanya. Ez meg mi lehet?

Hamar felfedeztük, ott is ragadtunk. Piros orrú, vicces bohócnénik és bácsik, akik maguk közé engedik a gyerekeket, furlangos eszközökkel megnevettetik őket, és eközben a szülők maguk is remekül szórakoznak. Kis szünet: addig nézzük meg egy valódi bűvész előadását! Ámulunk és bámulunk, hiszünk a csalásnak. Én személy szerint borzasztóan bosszankodom, mert tudom, hogy csal, és mégsem értem, hogyan. De mindegy, a kicsik tátott szájjal lesnek, és „varázslót” sutognak maguk elé. Mikor a bűvész-trükkök elfogynak, vissza a kedvenc bohócokhoz. Mulattatnak, nevetetnek, együtt játszanak a gyerekekkel, miközben

Az esti mesék altatóval, az énekes-bábos foglalkozások, focimeccsek, tollaspartik, bújócska a sötétben, a tábortűz, a tábori macskák kényeztetése, népdaléneklés egy csendes helyen: mind-mind meghatározták a tábor hangulatát. Bár nem sokat fürödtünk a Balatonban, de elmondhatom, hogy jól telt el az egy hét: új barátokkal, élményekkel jöhettek haza...



A bűvész épp ezért nem volt könnyű. Anyukám szerint ezért nem jó elhúzni. A távolodó autónkból kiabáltam mindenkinek: *ADIOS!* (Mire visszafeleltek néhányan: *ADIDAS!*) Ez segített, hogy ne sírjak.

(Írta: Bérés Katinka Erika)

Adán jártunk...

Ada délvidéki kis település a Vajdaságban, a Tisza mentén. A Házasság Világnapjára, mint tudjátok, sok magyar család érkezett a Vajdasági Nagycsaládosok közül. Kedves meghívásukra látogattunk el júliusban egy napra Adára, Családi Vasárnapjukra.

Nagyon szép környezetben fekvő strandon zajlott a találkozó. A gyerekek bátran fürödhettek, válogatva a sok medence közül. Itt is volt családi vetélkedő, kézművesség, délután tombola. Jó volt újra találkozni, beszélgetni az ismerősökkel, a nagycsaládos vezetőikkel. Bár minden szervezet kissé másként működik, azért az örömök és gondok is hasonlóak. A vajdaságiak sok tábort szerveznek rászoruló gyerekeknek, a helyi Vöröskereszttel is szorosabb az együttműködés.

Reméljük, a barátság folytatódik és még sokat leszünk együtt, egymást erősítve, a gondokat és örömeiket megosztva, egymástól tanulva!

(Varga Éva)

A József Attila Emlékmúzeum nagyon érdekes volt! Teremről teremre járva sok versét olvashattam és ismerkedhettem életével.(Amióta hazajöttünk már kicsémpéztem anyuék szobájából a költő összes verseit és a róla szóló fényképalbumot is.) A Balaton parti emlékműre vésett verssorokat anyával elolvastuk, majd leültünk a partra és néztük a felkorbácsolódó hullámokat.



Most már csak nevetek a keszthelyi kiránduláson. Jó emlék, amit ha majd mesélek a suliban, mindenkit megnevettetek vele... Hát igen! Ekkora múzeum és csak egy WC. Ami persze elromlik, és kint zuhog az eső... A múzeumban „futottam össze” családjunk kedvenc gyerekkönyvtárával, Bartos Erikával, aki ugyanez ronggyá ázott. Megesodálhattuk az aprólékosan megépített, hatalmas balatoni terepasztalt a vasútmodellekkel, illetve a vadásztrófea-kiállítást.

Nagyon tetszett a táborban fellépő szegedi kisszínház, akik az előadott történetükkel igazán jó délutánt varázsoltak: ennyit már régen nevettem...

Muszáj megörökítenem híres csapatunkat (becses nevén: Sunnyogó Húzók, röviden- SU HI), ami részt vett a tábori vetélkedőn és a rangos utolsó helyet sikerült elnyernie... Pedig lufi borotválás, kekszévés, kockacukortorony-építés közben próbáltuk egymást buzdítani a csatakiáltásunkkal: **MI VAGYUNK A SU-HIK, SZERETJÜK A SZUSIT! HIPPI-HIPP-HURRÁ!**

anyuka-apuka figyelme lankadhat kissé, mert tudja, hogy jó kezekben van a gyermek.

De sajnos minden jónak vége szakad egyszer: eljött az idő, menni kell haza. Bár a felét sem láttuk a látóvalóknak... A buszon létszámellenőrzés, mindenki szóljon, aki nincs itt. Kétszáz méter után újabb utas száll fel a buszra, de ez nem lényeg. Hazafele gondoltam majd félrevonulok egy sarokba és kifújom magam, gondoltam a gyerekek (ő, én naiv!) úgyis kitikkadtak teljesen. Node tévedtem, sebjaj, emberi dolog. Egész úton hazafelé énekelünk, közben elvesztettünk, majd megleltünk egy gyereket, és igazán remek hangulatot sikerült varázsolni a buszon...



2008. július 5. szombat este.

Fél kilenc. A busz megérkezett a Domus parkolóba. A gyerekeken látszik, hogy elfáradtak, de nem nyugósek. De ha valamelyik rákérdez: Holnap is elmegyünk???, nem tudom, mit válaszoltam volna...